
Horváth Elemér

FERRAGOSTO

kérlek szeptemberig nem leszek itt
 előbb a tenger aztán a hegyek
 – forte dei marmi dolomitok –
 majd mindenhol küldök lapokat
 hogy tudd sehol sem vagyok nélküled
 pihenés lesz és kikapcsolódás
 a mindennapos paradicsomból
 a várost átadjuk a turistának
 viking és germán látogatónak
 japánnak és amerikaiaknak
 giottót masacciót michelangelót
 a battisztérót és a kupolát
 nekik tündéri odüsszea ez
 nekünk firenzeieknek haza

ANONYMUS

esténként herbert pessoa
 és ennyi már elég
 létezik „hol” lett a „hova”
 indult és bevégeztették

öbölben az odüsszea
 karnyújtásra a messzeség
 halvány lámpafénykorona
 s egy ember nézi a kezét

híres volt négy és fél sora
 elmúlt két ezerév
 nem őriz görög antológia
 semmit csak a nevét

ADEODATUS TEMETÉSE

biztos találkoztak az ellökött anya
s az istenittas püspök az apa
hiszen a fiuk volt a fiatal halott
de vajon szót váltottak-e egyáltalán
a szemrehányásokkal teli nő
s a férfi akit ma is szeretett
s aki hajdan szerette őt
vagy csak a hideg udvarias gyász
maradt a régi szerelem helyén?
biztosan uralkodtak magukon
ha ugyan volt min uralkodniok
aztán ki-ki ment visszafelé
meztelen magányba
a nőről többé nem tudunk
neki még hátra volt az eclánumi julián
aki afrikai gurunak hívta csak
s a könyörtelen elrendeltetés
város a vandál gyűrűben
a berber és a barbár

PANORÁMA

a postaládát benőtték a rózsák
lejjebb a lankán fehér olajfaliget
verőfényben és a teraszról látható
két ciprus közt a brunelleschi-kupola
délkeletre a völgyben vékonyka vonal
az arnó útban a tenger felé
via vecchia fiesolana – ha jól emlékszem – 40
ide érkeztek a leveleid
hogy melengessék szabadságomat
a kossuth lajos utcából
a vasfüggöny mögül

HORATIUS

egész biztos tisztában volt vele
hogy róma elmúlik mint pergamum
és karthágó idő kérdése csak
s a feledés feneketlen folyam
tanácsát hogy carpe diem
őszintén adta konvencionálisan
de nem volt nihilista legalábbis nem úgy
ahogyan mi (amilyen gyorsan csak lehet
pénzre nőre sikerre váltani
a tehetségünket) végtelen türelemmel írt
és másra nem figyelt
de vajon hitte-e hogy verseit
olyanok is olvasni fogják majd
akik már nem is tudnak latinul?
(nem mintha számított volna neki)

fogalmam sincs
bár személyesen azt hiszem igen
erről nem szól suetonius

Szabó T. Anna

ELŐHÍVÁS

Az arcok lassan felderengenek
az elmerített fehér papíron.
A sötét zölden derengő tavából
felszínre rúgják magukat a testek.
Hanyatt lebegnek az idő vizében
és mosolyognak. Templomok, olajfák
derengenek a víz színén mögöttük.
Övük most is az édes napsütés,
átmelegíti a fényes lapot.

Gyűjts villanyt. Vedd ki, szárítsd meg a képet.
Ahogy tartod az ujjaid között:
langyos, akár a júliusi víz.